ualmindeligt længe ved Arctanders og Flensborgs Butiker, hvor vi foruden utallige Smaating særlig beundrer Ampler og Lyseskærme i forskellige Former med store, skinnende imiterede Ædelstene af alle Farver, indfattet i det gule Metal. De maa gøre en storartet Virkning.

Giese maa vi ikke gaa forbi, før vi har forsynet os med hans bekendte Julekort og betragtet alle Dagens Berømtheder, hvis Fotografier altid samler en beundrende Skare udenfor hans Vinduer og Udhængsskabe. Æskepost har han ogsaa et stort og smukt og billigt Udvalg af.

Men Tiden løber fra os og de *vigtigste* Juleudstillinger er knapt nævnet. Et lille Svip ind i Børnenes Paradis for at købe en Dukke viser tusende for Barneblikket uanede Herligheder, og Goldschmidt har ved Siden af de fineste og eleganteste Vifter og Kjoletøjer, Lommetørklæder og Kniplingskraver ogsaa solide, smagfulde Bomuldstøjer samt uhørt billige skotske Bomuldsforklæder.

Nu maa vi gaa hjem, Klokken er fire, og fra de glimrende oplyste Butiker, fra Hovedstrøget, hvor Modsætningerne staar saa grelt til hverandre, hvor den lille Fyr med Sprællemænd, den fattige Kone med Barnet paa den ene Arm og Kurven med det hjemmelavede Julenips paa den anden, staar ved Døren til disse straalende Udstillinger og med Blik og ydmyge Lader beder Folk om at købe lidt af dem og unde dem en ringe Skærv — hvem har Hjærte til *altid* at sig nej — fra alt dette, der karakteriserer Hovedstaden, fortsætter vi vor Vej ud til Forstaden, det store, uhyre Nørrebro, over Dronning Louises Bro, hvor Søen vrimler af glade Skøjteløbere, og ind i de smaa Sidegader for ogsaa at se paa de tarvelige Juleudstillinger, *de*, Smaafolk nærmest nyder godt af.

Og det er en Fornøjelse, en ligefrem Hjærtensglæde og Øjenlyst at se, med hvilken Omhu og ofte med stor Smag, at disse Vinduer er pyntede, disse smaa Juleudstillinger er arrangerede. Gran, Guldglimmer og brogede Lys snor sig om alt, dominerer det hele, hvad enten det nu er Sild eller Petroleum eller Frugt eller Kager, eller maaske Sybehørshandel eller Legetøj. Ikke en Handlende undlader at pynte op, og Julestemningen hersker her saavel som paa Byens straalende Hovedstrøg.

Tag Børnene ved Haanden, kære Læser, og gaa en Tur gennem Byen med dem. Du vil ikke angre det. Der er Julestemning i selve Luften.

Argus.

Kvinden og Kirken.

Kvindelig Fremskridtsforening havde bedt Hr. Henning Jensen holde Foredrag i deres Forening den 8de December. Hr. H. Jensen havde valgt Ærnet: »Kvinden og Kirken«. At det var et brændende Spørgsmaal, viste den tætfyldte Sal med de interesserede Tilhørere.

Talerens Foredrag vakte sikkert ikke lidt Forargelse, skønt han indledede sit Foredrag med at klargøre for dem, at det var ikke Kristendom, han vilde tale om, men om hvad Kirken og Teologien havde forstenet.

Han beviste simpelt og klart, hvorledes Bibelen ikke kan være den absolute Sandhed, hverken i videnskabelig eller social Retning, og hvorledes Kirken gjorde Overgreb, naar den ud fra en Bog, der var skrevet for 1800 Aar siden, vilde opstille Regler for Nutiden.

I Grunden sagde H. J. ikke andet om Biblen end hvad Grundtvig atter og atter gentog i sin præstelige Virksomhed, men naar H. J. alligevel overfor Nutidens Grundtvigianere vækker en saa rasende Forargelse, er det, fordi han drager Konsekvensen af denne Sandhed.

Forstener Kirkens Dogmer det menneskelige, og er Biblen ikke den absolute Sandhed, da maa alle sandhedssøgende Mennesker forlade denne Kirke, frigøre sig videnskabelig socialt, politisk og religiøs, for at den rette Sandhed og Kærlighed kan faa Magt til Lykke for Menneskelivet. Selvfølgelig maa ogsaa Kvindesagen frigøre sig for Kirkens Dogmer.

Publikum og Juleindkøbene.

»Der er ingen Tid paa Aaret, hvor Pungen og Hjærterne staar saa aabne, som ved Juletid«, siger et gammelt Ord, alle, som kunne, ville gærne glæde deres Slægt og Venner med Gaver, og Butikerne ere fulde af købelystne fra Morgen til Aften — ja til sen Aften. —

Hvis nu Hjærterne ere saa aabne, som Pungen synes at være, burde Publikum tage lidt menneskekærlige Hensyn overfor Expedienterne rundt om i Forretningerne.

Tænk en Gang over, hvad det vil sige at være beskæftiget ved Expedition fra 8 Morgen til 10 à 11 Aften, og prøv at besørge deres Indkøb inden »Lukketid« Kl. 8 og forlad Lokalerne paa den Tid. Alle maa lægge Mærke til, at Expedienterne se trætte og anstrængte ud efter en hel Dags Slid, und dem lidt Hvile og kom igen i Morgen, hvis de ikke bliver færdig i Aften. De maa ikke ræsonnere: »Hvad nytter det, jeg den enkelte forsvinder, naar der er saa mange,« gør kun Begyndelsen, mange vil sikkert følge det lysende Exempel.

Nicolai.

Dagligdags Tanker.

Under denne Titel er syv Foredrag af Johanne Futterup udkommen paa G. E. C. Gads Forlag. Med den beskedne Titel har Forfatteren sikret sig mod Læsernes Fordringsfuldhed; det er imidlertid ikke ganske »dagligdags« at finde saa smukke og ædle Tanker som disse Foredrag; der er en Finhed og Omhu i Skildringer af de Værker og Personer, hun omtaler, der ikke er almindelig. Mangt et filosofisk Guldkorn vil Læseren finde, og det dybe, poetiske Blik, hvormed Forfatterinden ser paa Livet, kaster sine Solstraaler over »Dagligdags Tanker«. Dog lider Sproget lidt af den gammeldags Skrivemaade — alt for mange Ord. — Selv om disse er smukke og stemningsfulde Udtryk trætter de dog Læserne. I vor travle Tid maa Foredragsholdere og Forfattere lære at fatte sig i Korthed, om de vil høres.

Foredragene er tilegnede den norske Kvinde, til hvem Forfatteren i Indledningen holder en lille Lovtale.

Hvor Foredragene er holdte, omtaler J. F. ikke, de er af meget forskelligt Indhold, men røber alle en selvstændig Opfattelse af de literære Ærnner, hun behandler. Hun taler mildt og forstaaende overfor Menneskelivet, og især synes hun at have megen Kendskab til Kvinden. I et af Foredragene har hun imidlertid lagt al Blidhed til Side, det er i «Kong Midas«. Gunnar Hejberg levner hun ikke megen Ære for denne hans »overfladiske Behandling af Stykkets Personer og Livsanskuelser«, som hun mener er mere interessant, ikke ved det, han giver, men ved det, han røber ikke at vide Besked om. Men Johanne Futterups Bog er alligevel en Bog, som Kvindesagens Venner bør købe, ti det er ikke »dagligdags«, at Kvinder naar en saa alsidig Udvikling, som hendes Foredrag bærer Vidnesbyrd om.

J. M.

Madadressen.

Kvinderne i København har i den sidste Uge udfoldet en travl Virksomhed med at bringe Adressen om »Madsteder« for fattige Skolebørn rundt i Husene. Naturligvis kan Adressen ikke komme alle dem ihænde, som gærne vil skrive paa den, da al Kolportage af Adressen besørges af Kvindeforeningernes Medlemmer i deres Fritid. Bladene har gjort det let for dem, der gaar med Adressen, idet de *alle som en* har talt med den største Sympati om dette Andragende Kommunen om Madsteder.

Hvor mange Mænds og Kvinders Underskrifter Adressen vil møde hos Kommunalbestyrelsen med, er ikke afgjort, da der endnu maa kræves nogen Tid til at den kan komme om, men hvad der er en uafviselig Sandhed, og som umulig kan nægtes af den offenlige Mening *i alle Samfundslag* er, at man bestemt ønsker kommunale »Madsteder« for Københavns fattige Skolebørn, saa det er ikke ganske en Utopi, at vi i Vinter haaber paa et Forsøg i denne Retning.

Værd at lægge Mærke til.

I Norge. »Norsk Kvindesagsforening« har indgivet til Stortinget følgende Forslag til Tillæg i Straffeloven:

1) I Tilfælde af, at en Moder har dræbt sit Barn, da straffes Barnefaderen lige saa vel som Moderen, hvis han har undladt at skaffe hende den i hendes Stilling fornødne Hjælp og Raad.

2) Faderens Forpligtelse til at bistaa Moderen saavel før som efter Nødkomsten med fornøden økonomisk og anden Støtte skærpes.